

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎ 210 88 14 922 ☎ 210 88 15 393 ✉ info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 2310 517 128 ☎ 2310 517 119

Προς:

1. **Σωματείο Εργαζομένων ΚΑΖΙΝΟΥ – ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΕΦΕΡΙΚ ΠΑΡΝΗΘΑΣ**, Γ' Σεπτεμβρίου 48Β', Αθήνα
2. **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.**, Αγ. Κωνσταντίνου 49, Μαρούσι Αττικής

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

25/2011

**«Για τους όρους αμοιβής των εργαζομένων στην εταιρεία με την επωνυμία
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.»**

Διαιτητής: Ιωακείμ Σμυρνιώτης

(Πράξη Κατάθεσης Τμήμα Κοιν. Επιθ. Άνοιξης: 4/21-12-2011)

1. Με βάση το ν. 1876/90 όπως ισχύει και τον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών – Διαιτητών, ανέλαβα την 10/11/2011, κατόπιν κληρώσεως, διαιτητής, προκειμένου να επιλύσω τη συλλογική διαφορά εργασίας «για τους όρους αμοιβής των εργαζομένων στην εταιρεία με την επωνυμία ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.», μεταξύ αφενός μεν της πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων «Σωματείο Εργαζομένων ΚΑΖΙΝΟΥ – ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΕΛΕΦΕΡΙΚ ΠΑΡΝΗΘΑΣ» και αφετέρου της εργοδοτικής οργάνωσης με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.»
2. Η προσφυγή στη διαιτησία έγινε με την με αρ. πρωτ. Ο.ΜΕ.Δ. 850/019Δ/25-10-2011 αίτηση της ως άνω συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.
3. Προκειμένου να καταλήξω στην απόφασή μου, κάλεσα την 18/11/2011, την 29/11/2011 και την 13/12/2011 σε κοινές συναντήσεις στην Αθήνα, στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., τους εκπροσώπους των μερών για να διατυπώσουν τις απόψεις τους. Κατά τις συναντήσεις αυτές παρέστησαν νόμιμα εξουσιοδοτημένοι οι εκπρόσωποι της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων και της εργοδοτικής οργάνωσης, οι οποίοι και διατύπωσαν προφορικά και εγγράφως με υπομνήματα τις απόψεις τους.
4. Επίσης έλαβα υπόψη μου:

- α) Τα έγγραφα που περιέχονται στο σχετικό φάκελο (κοινοποιήσεις, εξουσιοδοτήσεις, πρακτικά μεσολάβησης, πρακτικά διαιτησίας, έγγραφα και υπομνήματα που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της μεσολάβησης από τα μέρη κλη).
- β) Την από 25/10/2011 αίτηση της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων για την προσφυγή στη διαιτησία.
- γ) Την από 30/12/2010 εξώδικη πρόσκληση της ως άνω συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων προς την προαναφερθείσα εργοδοτική οργάνωση για διαπραγμάτευση, προκειμένου να υπογραφεί ΣΣΕ για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού που εργάζεται στο «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.», για το έτος 2011, στην οποία (εξώδικη πρόσκληση) περιέχονται και τα προς διαπραγμάτευση οικονομικά και θεσμικά αιτήματα των εργαζομένων.
- δ) Την με αριθμ. πρωτ. Ο.ΜΕ.Δ. 422/20Μ/19-5-2011 αίτηση για παροχή υπηρεσιών μεσολάβησης.
- ε) Την από 20/10/2010 ΣΣΕ «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων όλων των ειδικοτήτων της Ε.Κ.Π. Α.Ε. στο Καζίνο – Ξενοδοχείο και Τελεφερίκ Πάρνηθας» (Π.Κ. Τμήμα Κοιν. Επιθ. Άνοιξης 4/21-10-2010).
- στ) Την από 7/11/2011 επιστολή της εργοδοτικής οργάνωσης «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.» με θέμα την με αρ. πρωτ. 864/26-10-2011 πρόσκληση του Ο.ΜΕ.Δ., το από 24/11/2011 υπόμνημα της ίδιας εργοδοτικής οργάνωσης με θέμα «αίτημα εναλλακτικών θέσεων βάσει του από 18/11/2011 πρακτικού διαιτησίας και το από 24/11/2011 υπόμνημα – δήλωση της ως άνω συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων με τις θέσεις και τις απόψεις τους.
- ζ) Το άρθρο 51 του ν. 3871/2010 σε συνδυασμό με την από 15/7/2010 ΕΓΣΣΕ, η οποία δεν προβλέπει αυξήσεις για το έτος 2010 και το πρώτο εξάμηνο του 2011, λόγω της προαναφερθείσας διάταξης.
- η) Τη γενικότερη οικονομική κατάσταση της χώρας σε συνδυασμό με τη δυσμενή οικονομική συγκυρία τόσο για τους εργαζόμενους εν γένει όσο και για το χώρο παροχής υπηρεσιών ομοειδών με τις προσφερόμενες από την ως άνω εργοδοτική οργάνωση, η οποία δεν επιτρέπει στην παρούσα φάση την ικανοποίηση των σχετικών αιτημάτων των εργαζομένων και των εργοδοτών.
- θ) Την από 17/10/2011 πρόταση του μεσολαβητή κ. Ιωάννη Μαντούβαλου για την παρούσα συλλογική διαφορά.
- ι) Το γεγονός ότι τίθεται προς διερεύνηση από τα μέρη και το ζήτημα της λεγομένης «ρήτρας διατήρησης» αφ' ενός ως στοιχείο το οποίο επιτρέπεται να

περιλαμβάνεται στη διαιτητική απόφαση, αφ' ετέρου ως προς το ουσιαστικό της περιεχόμενο, ήτοι ως διάταξη η οποία προβλέπει την ισχύ όρων παλαιότερων Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α. και με διαμορφωμένες και προβαλλόμενες διαμετρικά αντίθετες απόψεις, θέσεις και βουλήσεις των μερών.

Για το θέμα αυτό η γνώμη μου είναι:

Κατ' αρχήν και προς το εάν συγχωρείται πρώτον στο πλαίσιο της διαιτητικής απόφασης να περιλαμβάνονται και άλλα στοιχεία πλην αυτών που καθορίζουν το βασικό ημερομίσθιο ή / και τον βασικό μισθό, θεωρώ ότι ο περιορισμός του άρθρου 16 παρ. 3 ν. 1876/1990, όπως ισχύει σήμερα, στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή / και βασικού μισθού, με τρόπο ρητό, σαφή και δεσμευτικό, αποκλειστικά και μόνον αναφέρεται στην και προβλέπεται για την προσφυγή στη Διαιτησία όχι όμως επίσης και στο πλήρες περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης, η οποία ναι μεν κατ' αρχήν και κατά κύριο λόγο καθορίζει το βασικό ημερομίσθιο ή/και τον βασικό μισθό, σύμφωνα με το ως άνω σαφές, ρητό, αποκλειστικό και περιορισμένο περιεχόμενο της προσφυγής στη Διαιτησία αλλά και, χωρίς βέβαια να μπορεί να αποφαίνεται περί παντός του επιστητού, από καμία απολύτως νόμιμη διάταξη ούτε προβλέπεται ούτε συνάγεται ότι συναρτάται και εξαρτάται κατά τρόπο απόλυτο, αποκλειστικό, εξαντλητικό και εξ ολοκλήρου εν γένει από το περιεχόμενο και μόνον της προσφυγής στη Διαιτησία.

Άλλωστε όχι μόνον δεν μπορεί βάσιμα να αμφισβητηθεί ως νόμιμο περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης γενικά και συλλήβδην ό,τι δεν έχει (άμεση) σχέση και δεν αφορά τον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή / και βασικού μισθού αλλά, αντίθετα και κατά περίπτωση, είναι δυνατόν και επιβάλλεται ακόμη να διαλαμβάνονται στη διαιτητική απόφαση είτε στοιχεία αναγκαία και απαραίτητα για τη λειτουργική ολοκλήρωση της (όπως για παράδειγμα ο καθορισμός του πεδίου εφαρμογής της και ο χρόνος έναρξης της ισχύος της) είτε απαντήσεις, χάριν της ουσιαστικής νομιμότητας της Δ.Α. σε ζητήματα που θέτουν τα μέρη και αφορούν, για παράδειγμα, την ισχύ διατάξεων, την εφαρμογή νόμου ή την αναδρομική ισχύ της Δ.Α. ενώ ακόμη επίσης δεν μπορεί νόμιμα να αποκλειστεί από το περιεχόμενο της Δ.Α., ως στοιχείο της, οτιδήποτε δεν αφορά μεν τον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή/και βασικού μισθού αλλά τυχόν αποτελεί (στο πλαίσιο και σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο της διαδικασίας της μεσολάβησης ή της Διαιτησίας ή της διαπραγμάτευσης των μερών) αντικείμενο συμφωνίας των μερών σε ένα ή και περισσότερα θέματα της συλλογικής διαπραγμάτευσης, η οποία, για διάφορους λόγους, δεν καταλήγει, εν τέλει, σε

συνολική και ολοκληρωμένη μορφή ΣΣΕ, αντικείμενο συμφωνίας το οποίο και τα δύο μέρη θέλουν και επιθυμούν να περιέχεται ως διάταξη στη Δ.Α.

Όσον αφορά το ουσιαστικό περιεχόμενο καθ' εαυτό της λεγομένης «ρήτρας διατήρησης», ως περιλαμβανομένη στη Δ.Α. διάταξη με την οποία προβλέπεται, ρυθμιστικά η απλώς επιβεβαιωτικά, η εφαρμογή και η ισχύς όρων παλαιότερων Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α., θεωρώ ότι :

Η μοναδική και αποκλειστική νόμιμη, διαπλαστικού χαρακτήρα, εξουσία του διαιτητή περιορίζεται κατά το άρθρο 16 παρ. 3 ν. 1876/1990, όπως ισχύει σήμερα, στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή / και βασικού μισθού, με την προσθήκη στο περιεχόμενο της Δ.Α. που εκδίδει μόνον των στοιχείων εκείνων που, όπως προαναφέρθηκε, είτε είναι αναγκαία για την λειτουργική ολοκλήρωση της Δ.Α. είτε είναι απαραίτητα για την ουσιαστική νομιμότητα της Δ.Α. είτε αποτελούν το αντικείμενο συμφωνίας των μερών. Ο διαιτητής δεν διαθέτει καμία άλλη νόμιμη εξουσία είτε να ρυθμίζει είτε να εφαρμόζει είτε, αντίθετα, να αγνοεί και να μη λαμβάνει υπ' όψιν του εν ζωή ευρισκόμενες νόμιμες διατάξεις, να καταργεί, ρητά ή σιωπηρά, ισχύουσες νόμιμες διατάξεις ή να μεταβάλλει προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο μη μισθολογικά ζητήματα, μέσω της Δ.Α. που εκδίδει.

Όταν όμως το ένα ή και τα δύο μέρη θέτουν το ζήτημα της ισχύος όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) εκ των πραγμάτων και νόμιμα, εάν δεν επεκτείνουν έτσι την εξουσία του διαιτητή, τουλάχιστον και οπωσδήποτε, επιζητούν, επιβάλλουν και αναγνωρίζουν την σαφή και απλή και μόνο «διαπίστωσή» του για την ισχύ όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) ήτοι, ακριβώς και κυριολεκτικά μέσω αυτού (του διαιτητή), το μέρος /η επιζητά/ούν την εξακρίβωση, την βεβαίωση μετά από τον έλεγχο του διαιτητή, περί της ισχύος και μόνον όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), οι οποίοι όροι δεν αφορούν στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή / και βασικού μισθού, «διαπίστωση» από και περί της οποίας και κατά το προαναφερθέντα ο διαιτητής δεν δικαιούται (χάριν της ουσιαστικής νομιμότητας της Δ.Α.) να απόσχει και να μην επιληφθεί.

Με αυτήν ακριβώς την ορολογία και εννοιολογικό περιεχόμενο, δηλαδή ως απλός «όρος διαπίστωσης» περί της ισχύος ή μη όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), οι οποίοι δεν αφορούν στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή/και βασικού μισθού, θεωρώ ότι, επιτρέπεται αλλά και επιβάλλεται περί αυτού και επί αυτού σχετική διάταξη περιεχομένη στη (νέα) Δ.Α., εφ' όσον το ένα ή αμφότερα τα μέρη θέτουν το θέμα.

Δεδομένου δε ότι είτε το καταφατικό είτε το αποφατικό περιεχόμενο της ανωτέρω διάταξης ως «όρος διαπίστωσης» περί της ισχύος όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), οι οποίοι δεν αφορούν στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή/και βασικού μισθού, δεν μπορεί, νόμιμα, να καθορίζεται εκάστοτε κατά το δοκούν, σύμφωνα με την υποκειμενική διάθεση, άποψη, θέση του διαιτητή, ούτε πολύ περισσότερο, την αυθαίρετη κρίση του διαιτητή, αλλά, αντίθετα, πρέπει, χάριν της ασφάλειας δικαίου και της ενιαίας αντιμετώπισης ομοειδών περιπτώσεων, να συνάγεται και να ορίζεται ενιαία, κατά πάγιο τρόπο, αντικειμενικά, με διαφάνεια, αμερόληπτα και νόμιμα, είναι αναγκαίο να αναζητηθεί και να βρεθεί τόσο ένα νόμιμο, ισχύον, σαφές, ορισμένο ήδη και γνωστό εκ των προτέρων πεδίο αναφοράς όσο και ένα σταθερό, διαρκές, ασφαλές και νόμιμο κριτήριο υπαγωγής στο ως άνω πεδίο αναφοράς.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 ν. 1876/1990, όπως ισχύει σήμερα, «οι κανονιστικοί όροι συλλογικής σύμβασης, που έληξε ή καταγγέλθηκε, εξακολουθούν να ισχύουν για ένα εξάμηνο και εφαρμόζονται και στους εργαζόμενους που προσλαμβάνονται στο διάστημα αυτό, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 8», αντικείμενο και χρονικό διάστημα ισχύος, το οποίο προτείνω και προκρίνω ως πεδίο αναφοράς ενώ σύμφωνα με το άρθρο 16 παρ. 6 ν. 1876/1990, όπως ισχύει σήμερα, «η απόφαση της Διαιτησίας εξομοιώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας και ισχύει από την επομένη της υποβολής της αίτησης για Μεσολάβηση» (είτε και αναλογικά, από την επομένη της, από κοινού, προσφυγής στη Διαιτησία), χρονικό σημείο έναρξης ισχύος της Δ.Α. το οποίο προτείνω και προκρίνω ως το κρίσιμο κριτήριο υπαγωγής στο αμέσως ανωτέρω πεδίο αναφοράς.

Τιθεμένου συνεπώς του θέματος της ισχύος όρων παλαιότερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), οι οποίοι δεν αφορούν στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή/και βασικού μισθού, θεωρώ ότι είναι τόσο επιτρεπτή όσο και επιβεβλημένη η διάταξη στο περιεχόμενο της (νέας) Δ.Α. περί της «διαπίστωσης» ισχύος των Κανονιστικών όρων της ακριβώς προηγούμενης ισχύουσας συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) (και μέσω αυτής και όλων των Κανονιστικών όρων τυχόν προγενέστερων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), με την προϋπόθεση ότι υφίσταται αδιάλειπτη συνέχεια της ισχύος τους καθ' όλον τον παρελθόντα χρόνο), είτε καταφατικά, είτε αποφατικά και με αποκλειστικό κριτήριο το χρονικό σημείο έναρξης ισχύος της (νέας) Δ.Α.. Και εάν μεν το χρονικό αυτό σημείο έναρξης ισχύος της (νέας) Δ.Α. δεν μπορεί παρά να βρίσκεται εντός του εξαμήνου από τη λήξη ή την καταγγελία της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), επειδή επίσης και η υποβολή της αίτησης για Μεσολάβηση είτε, αναλογικά, η από κοινού, προσφυγή στη Διαιτησία έγινε,

το αργότερο, την προηγούμενη ημέρα πριν τη παρέλευση του εξαμήνου από τη λήξη ή τη καταγγελία της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), η διάταξη/όρος περί της «διαπίστωσης» ισχύος των λοιπών πλην μισθολογικών, κανονιστικών όρων της ακριβώς προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) και μέσω αυτής και όλων των κανονιστικών όρων, τυχόν προγενεστέρων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), με την προϋπόθεση και όρο την αδιάλειπτη συνέχεια ισχύος τους καθ' όλον τον παρελθόντα χρόνο, οφείλει να έχει καταφατικό περιεχόμενο και να διαπιστώνει σαφώς και απλώς ότι οι κανονιστικοί όροι προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) οι οποίοι δεν καταργούνται και δεν τροποποιούνται, με συμφωνία των μερών και μόνον, ρητά με τη (νέα) Δ.Α. παραμένουν ισχύοντες ως έχουν ήδη, καθόσον και κατά τα ανωτέρω ο δαιτητής δεν έχει τη νόμιμη εξουσία, κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο έναρξης της ισχύος της νέας Δ.Α. και εφεξής, ρητά ή σιωπηρά, άμεσα ή έμμεσα να αγνοήσει και να μη λάβει υπόψιν του εν ζωή ευρισκόμενες νόμιμες διατάξεις, να καταργήσει ή να μεταβάλει προς το χειρότερο νόμιμα ισχύοντες κανονιστικούς όρους και δικαιώματα των εργαζομένων ενώ, αντίθετα, εάν το χρονικό σημείο έναρξης της ισχύος της νέας Δ.Α. δεν μπορεί παρά να βρίσκεται πέραν και εκτός του εξαμήνου από την λήξη ή την καταγγελία της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) διότι και η υποβολή της αίτησης μεσολάβησης ή η προσφυγή, από κοινού, στη Διαιτησία έγινε κατά τη τελευταία ημέρα του εξαμήνου ή εκτός του εξαμήνου από τη λήξη ή τη καταγγελία της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) η διάταξη/όρος της «διαπίστωσης» ισχύος των λοιπών, πλην μισθολογικών, κανονιστικών όρων της ακριβώς προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) οφείλει να έχει, κατ' αρχήν τουλάχιστον, αποφατικό περιεχόμενο και να διαπιστώνει σαφώς και απλώς ότι οι κανονιστικοί όροι της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.) εκ του νόμου έπαυσαν ισχύοντες με την πάροδο του εξαμήνου από την λήξη ή την καταγγελία της συλλογικής σύμβασης, καθόσον και κατά τα ανωτέρω ο δαιτητής δεν έχει τη νόμιμη εξουσία να επιβεβαιώσει, να ρυθμίσει εκ του μη όντος ή να διατηρήσει, ακριβέστερα στην περίπτωση αυτή να αναβιώσει, μη ισχύοντες και μη ευρισκόμενους πλέον εν ζωή όρους της προηγούμενης συλλογικής ρύθμισης (Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α.), κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο έναρξης της ισχύος της νέας Δ.Α. και εφεξής.

Στην προκειμένη συλλογική διαφορά η προηγούμενη ισχύουσα Σ.Σ.Ε. έληξε την 31-12-2010, η υποβολή της αίτησης για μεσολάβηση έγινε την 19-5-2011 ενώ προσφυγή στη Διαιτησία έγινε την 25-10-2011.

5. Με βάση τα όσα εκτέθηκαν, η απόφασή μου έχει ως εξής:

Άρθρο 1
Πεδίο Εφαρμογής

Στις διατάξεις της παρούσας υπάγεται το πάσης φύσεως προσωπικό των εργαζομένων όλων των ειδικοτήτων το οποίο εργάζεται και παρέχει τις υπηρεσίες του με σχέση εξαρτημένης εργασίας στο Καζίνο – Ξενοδοχείο και Τελεφερίκ Πάρνηθας της «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΖΙΝΟ ΠΑΡΝΗΘΑΣ Α.Ε.».

Άρθρο 2
Βασικοί μισθοί και βασικά ημερομίσθια

Οι βασικοί μισθοί και τα βασικά ημερομίσθια των υπαγομένων στην παρούσα όπως είχαν διαμορφωθεί την 31-12-2010 με την από 20-10-2010 ΣΣΕ (Πράξη Κατάθεσης Τμήμα Κοιν. Επιθ. Άνοιξης: 4/21-10-2010) διατηρούνται ακριβώς στο ίδιο ύψος καθόλη τη χρονική διάρκεια ισχύος της παρούσας.

Άρθρο 3
Αρχή ευνοϊκότερης ρύθμισης

Ευνοϊκότεροι όροι εργασίας και αμοιβές, που προβλέπονται από νόμους, προεδρικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις, κανονισμούς εργασίας, επιχειρησιακή συνήθεια, πρακτικά συμφωνίας καθώς και ατομικές συμβάσεις εργασίας, δεν θίγονται με την παρούσα.

Άρθρο 4
Διαπίστωση ισχύος συλλογικών ρυθμίσεων

Οι κανονιστικοί όροι των προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων (συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων), που δεν τροποποιούνται ρητά με τους όρους της παρούσας, εξακολουθούν να ισχύουν και κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας, καθώς ίσχυαν και την 1/1/2011, δυνάμει της από 20/10/2010 ως άνω ΣΣΕ, λήξασας την 30/12/2010, έχουσας δε ισχύ, ως προς τους Κανονιστικούς της όρους, κατά νόμο (άρθρο 9 παρ. 4 ν. 1876/90, όπως ισχύει σήμερα) και περαιτέρω, της νυν διαιτητικής απόφασης μη δυναμένης να ορίσει στη διάρκεια της ισχύος της κανονιστικούς όρους άλλους, επαχθέστερους ή επωφελέστερους, από τους ισχύοντες κατά την έναρξη ισχύος της.

Άρθρο 5

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 1/1/2011.

Ημερομηνία Κατάθεσης: 19 Δεκεμβρίου 2011

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ